

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **A. V.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2015, č. j. 18 A 35/2014 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 31. 3. 2015, č. j. 18 A 35/2014 - 25, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 10. 6. 2014, č. j. MSK 65660/2014, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 27. 2. 2014, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 83 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 18. 5. 2015 blanketní kasační stížnost, v níž pouze uvedl, že se domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu a kasační stížnost doplní na výzvu soudu ve lhůtě jím stanovené.

[3] *Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 19. 5. 2015, č. j. 4 As 115/2015 - 12, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek krajského soudu, a poučil jej, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpis (dále jen „s. ř. s.“). Toto usnesení Nejvyššího správního soudu*

bylo dle údajů na doručence doručeno zástupci stěžovatele do jeho datové schránky dne 21. 5. 2015. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 22. 5. 2015 a uplynula až v pondělí dne 22. 6. 2015, jelikož dne 21. 6. 2015, na který připadl konec lhůty, byla neděle (§ 40 odst. 1, 2 a 3 s. ř. s.). Zástupce stěžovatele však na výzvu k doplnění kasační stížnosti nereagoval. Kasační stížnost tudíž stále nespĺňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[4] *Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.*

[5] *Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.*

[6] *Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru), navrhuje pouze zrušení tohoto rozsudku a přes výzvu soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnil. Takto formulovanou kasační stížnost považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.*

[7] *Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytykánych vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytykané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.*

[8] *Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož „[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta“.*

[9] *Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek“. Podle odst. 5 téhož ustanovení „[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé“.*

[10] *Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Stěžovatel uhradil soudní poplatek ke dni 19. 5. 2015. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta,*

pokračování

aniž by bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného žalobcem, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí ve spojení s odst. 5 zákona o soudních poplatcích.

[11] Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tento mu bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2015

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu